

4. Diaby T., Rad B. B. Cloud Computing: A review of the Concepts and Deployment Models. International Journal of Information Technology and Computer Science. 2017. Т. 9, № 6. С. 50–58. URL: <https://doi.org/10.5815/ijitcs.2017.06.07> (дата звернення: 08.11.2022).

ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЗАСОБУ РОЗВ'ЯЗАННЯ КОМПЕТЕНТІСНИХ ЗАДАЧ З ІНФОРМАТИКИ У 5-9 КЛАСАХ

Олексюк Василь Петрович

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
oleksyuk@fizmat.tnpu.edu.ua

Горохівська Тетяна Вікторівна

магістрантка спеціальності Середня освіта (Інформатика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
gorohivskatv@gmail.com

У нинішніх умовах доступність та якість освітніх послуг необхідно підвищувати для загального розвитку освіти. Використання хмарних технологій у навчальному процесі, відповідно до методичного надбання минулого, дає змогу, загалом у закладах загальної середньої освіти, формувати знання, уміння та навички учнів, які стають основою багатьох професій.

Педагогічно збалансоване використання хмарних технологій у навчальному процесі забезпечує зв'язок змісту освіти з повсякденним життям школярів у сучасних навчальних закладах [3, с. 23].

Використання хмарних технологій як засобу вирішення компетентісних завдань впливає на проєктування учнів 5–9 класів освітнього процесу на основі веб-технологій. Для створення достатньо ефективних умов спілкування та співпраці вчителю потрібне сучасне освітнє середовище. Використання комп'ютеризованої системи управління навчальними матеріалами дає змогу вирішити низку освітніх проблем, зокрема доступу до освітніх ресурсів, співпраці та комунікації між учасниками навчального процесу.

Слід зазначити, що сам процес комп'ютеризації освіти потребує створення нових методичних освітніх систем, орієнтованих на формування знань, умінь і навичок, необхідних для ефективної самореалізації та створення нового інформаційно-освітнього середовища, використання яких створює необхідні умови для навчання учнів. У результаті було виявлено, що хмарні технології навчання та особистісно орієнтований підхід можуть бути реалізовані через інтерактивне навчання, яке, в свою чергу, допомагає вирішувати багато завдань одночасно, особливо розв'язувати проблеми, пов'язані з комп'ютерними навичками [4, с. 85].

М. Головань дає інше визначення: «Комп'ютерна грамотність – це інтегративна підготовка особистості, яка об'єднує знання основних методів інформатики та інформаційних технологій, уміння використовувати наявні знання для розв'язання задач, прикладні навички, навички роботи з комп'ютером і комунікаційними технологіями, уміння презентувати новини та дані в надає у зрозумілій для кожного формі та свідчить про готовність, уміння та бажання

використовувати сучасні засоби інформаційних технологій для вирішення завдань у професійній діяльності та повсякденному житті з усвідомленням сенсу справи» [1, с. 62].

М. Головань описує компоненти інформаційної грамотності та визначає для кожної головної функції, що визначають відповідні завдання:

- мотиваційний компонент – стимулююча функція – розвиток інтересу до інформаційних технологій; розвиток потреби у створенні інформаційних продуктів; готовність до набуття загальних і спеціальних комп'ютерних знань, умінь і навичок;

- когнітивний компонент – інформаційна функція – формування теоретико-технологічних знань учнів-інформатиків;

- діяльнісний компонент – функція перетворення – моделювання комп'ютерних навичок учнів;

- ціннісно-рефлексивний компонент – регулятивна функція – формування критичного ставлення учнів до способів вирішення завдань і результатів діяльності, робота над розвитком їх комп'ютерних навичок;

- емоційно-вольовий компонент – функція самостимуляції – розвиток в учнів вольово-емоційних сфер особистості, які пов'язані з успіхом у подоланні труднощів на шляху до поставленої мети [1, с. 63].

Було проаналізовано, що завдання з комп'ютерної грамотності в ЗЗСО можна розглядати як складні прикладні завдання, для яких використання хмарних технологій є обов'язковим способом вирішення, пропонуючи різні рівні підтримки та критерії оцінки як для кінцевого результату, так і для модальностей досягнення [3].

Тому необхідно створювати завдання, які не вимагають існування чітко визначеної моделі (у вигляді конкретних формул або законів, які слід застосовувати), конкретних входів і виходів у хмарному середовищі. Тому що в реальному житті всі, в тому числі і учні, стикаються з невизначеними «життєвими» завданнями. Ці завдання мають велике значення для світогляду та розвитку.

Слід зазначити, що сучасна освітня діяльність, головною ознакою якої є якісні зміни в самій сфері освіти, має бути спрямована на вирішення системи кваліфікаційних проблем, для вирішення яких вкрай необхідно використовувати сучасні хмарні технології, підтримка на багатьох рівнях і критеріях для оцінки як кінцевого результату, так і способів його досягнення.

Підхід «від загального до деталей», тобто від формування узагальнених закономірностей інтелектуальної діяльності до їх застосування в конкретному дисциплінарному змісті, є основою для розробки інтелектуально насиченої моделі середовища, яка базується на системі компетентнісних завдань і знаходиться в практика, реалізована за допомогою методу проєктів, правильно підібраних завдань, навчальних таксономічних завдань на основі поетапної теорії моделювання розумової діяльності [2, с. 29].

Отже, існує потреба навчити школярів здатності вирішувати проблеми компетенцій за допомогою хмарних технологій, починаючи зі створення проблем, проблемних запитань, вирішення проблем і проблемних ситуацій. Крім того,

доцільно спочатку використовувати вправи з тематичних компетентностей, а потім комплексні вправи.

Список використаної літератури

1. Головань М. С. Інформатична компетентність: сутність, структура та становлення. *Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах: науково-методичний журнал*. Київ: Освіта України, 2007. №4. С.62–69. URL: http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/K_VM/Holovan_05.pdf (дата звернення: 21.01.2020).
2. Маркова О. М., Семеріков С. О., Стрюк А. М. Хмарні технології навчання: витоки. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. Т.48, № 2. С. 29–44. URL: <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/download/12224/2020> (дата звернення: 12.08.2019).
3. Морзе Н. В., Кузьмінська О. Г., Вембер В. П., Барна О. В. Компетентнісні завдання як засіб формування інформатичної компетентності в умовах неперервної освіти. *Інформаційні технології в освіті: збірник наукових праць*. Херсон: ХДУ. 2017. Вип. 6. С. 23–31.
4. Олексюк В. Основи хмарних технологій. Тернопіль: Тернопільський обласний комунальний інститут післядипломної педагогічної освіти. 2018. 156 с.

МЕДІАГРАМОТНІСТЬ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

Парфенюк Оксана Миколаївна,

учитель-методист,

Рівненський ліцей «Український»,

379oksana@gmail.com

Сьогодні жодна людина не може навіть увітати свій день без мас-медіа, які все більше заповнюють повсякдення. Мас-медіа диктують правила становлення особистості, впливають на вибір способу життя та стилю кожного з нас, формування соціальної, політичної, економічної, правової думки суспільства тощо. За останніми даними Київського міжнародного інституту соціології (від 17 серпня 2022 року), провідними джерелами інформації для українців є соціальні мережі (59 % серед усіх респондентів користувалися ними за останні 7 днів і зараховують їх до топ-2 за важливістю для себе, а загалом 69 % за останні 7 днів отримували інформацію з соціальних мереж) і телемарафон «Єдині новини» (43 % зараховують його до топ-2 за важливістю, а загалом 57 % дивилися його за останні 7 днів). Далі йдуть спілкування з рідними/знайомими (25 % і 51 % відповідно), новинні інтернет-сайти (25 % і 39 %), телебачення поза телемарафоном (19 % і 33 %). Радіо зараховують до топ-2 за важливістю 8 % респондентів, а взагалі отримували з нього інформацію 24 %. За результатами щоденникового дослідження також помітна тенденція до домінування онлайн-джерел, особливо соціальних мереж, на які припадає 48 % сумарного часу споживання новин (на новинні сайти – 11 %, на телебачення – 34 %) [1].

Фактично ЗМІ, завдяки тому, що використовують усі канали сприйняття, конкурують з інститутами освіти у впливі на формування громадської думки, а інформація, яку отримує в результаті такого впливу аудиторія, є часто доволі суперечливою.

На жаль, здебільшого український глядач-слухач-читач, зокрема підлітки, не зважає на зміст та правдивість інформації, яку отримує з допомогою гаджетів,